

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ

การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๔/๒๕๖๗

เรื่อง สิทธิพลเมือง อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย กรณีร้องเรียนว่า บริษัท [REDACTED] กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาช่วยเหลือผู้บาดเจ็บและ ผู้ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ทอส่งก๊าซธรรมชาติแตกรั่วจนเกิดเพลิงไหม้ โดยไม่เป็นธรรม

ผู้ร้อง

ที่ ๑

ที่ ๒

ที่ ๓

ผู้ถูกร้อง

บริษัท [REDACTED]

ที่ ๑

จังหวัดสมุทรปราการ

ที่ ๒

คณะทำงานให้ความช่วยเหลือฟื้นฟู เยียวยา ผู้ประสบความเดือดร้อน

ที่ ๓

กรณีทอส่งก๊าซธรรมชาติแตกรั่ว จังหวัดสมุทรปราการ

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องที่ ๑ ได้ร้องเรียนทางไปรษณีย์ตามคำร้องที่ ๑๖๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๕ ว่า เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ทอส่งก๊าซธรรมชาติของผู้ถูกร้องที่ ๑ แตกรั่วจนเกิดเพลิงไหม้ในพื้นที่ตำบลเปร็ง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ทำให้ได้รับบาดเจ็บและทรัพย์สินเสียหาย ผู้ถูกร้องที่ ๒ แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือฟื้นฟู เยียวยา ผู้ประสบความเดือดร้อน กรณีทอส่งก๊าซธรรมชาติแตกรั่ว จังหวัดสมุทรปราการ (ผู้ถูกร้องที่ ๓) โดยมี ตัวแทนของผู้ถูกร้องที่ ๑ เข้าร่วมเป็นคณะทำงาน ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาช่วยเหลือผู้บาดเจ็บและผู้ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ดังกล่าว โดยจัดให้ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ เป็นผู้บาดเจ็บที่ต้องนอนรักษาตัวเป็นผู้ป่วยในโรงพยาบาล (IPD)^๑ เท่านั้น แต่ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ เห็นว่าควรเป็น /ผู้บาดเจ็บ...

^๑ IPD ย่อมาจาก In-Patient-Department (ผู้ป่วยใน) หมายถึง ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ให้นอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล, สืบค้นจากเว็บไซต์ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ <https://chulalongkornhospital.go.th/kcmh/our-services/opd-ipd/>, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๗

ผู้บาดเจ็บสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๗ (๘) การที่ผู้ถูกร้องทั้งสามกำหนดหลักเกณฑ์โดยไม่คำนึงถึงหลักกฎหมายอาญาจึงไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม ส่งผลให้ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ได้รับเงินเยียวยาน้อยกว่าที่ควรจะเป็น จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังต่อไปนี้

๒.๑ รายการเอกสาร พยานหลักฐานจากการตรวจสอบ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ สำเนาใบรับรองแพทย์ของผู้ร้องที่ ๒ ออกโดยโรงพยาบาล

ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๓

๒.๑.๒ สำเนาใบรับรองแพทย์ของผู้ร้องที่ ๓ ออกโดยโรงพยาบาล

ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๓

๒.๑.๓ สำเนาคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๗๔๔๘/๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือฟื้นฟู เยียวยา ผู้ประสบความเดือดร้อน กรณีท่อส่งก๊าซธรรมชาติแตกรั่ว จังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓

๒.๑.๔ สำเนารายงานการประชุมของผู้ถูกร้องที่ ๓ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔

๒.๑.๕ หนังสือผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๖ บันทึกการให้ถ้อยคำของ (ตัวแทนผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๖

๒.๑.๗ หนังสือโรงพยาบาล ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๘ หนังสือโรงพยาบาลบ้านโพธิ์ ที่ นช ๐๐๓๓.๓/๑๙๙ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๙ สำเนาหนังสือสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๑/๒๘๓ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ถึงประธานกรรมการกิจการศาลองค์กรอิสระ องค์กรอัยการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน

๒.๑.๑๐ หนังสือโรงพยาบาลพุทธโสธร ที่ ฉช ๐๐๓๓.๑๐๗/๖๐๒๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๑๑ หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๖/๕๒๑๐ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๑๒ หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๒.๑.๔/๑๕๔๔๘ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๑๓ บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖

๒.๑.๑๔ สรุปข้อเท็จจริงจากการหารือระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่กับผู้แทนของผู้ร้องที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ ณ บริษัท [REDACTED]

๒.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

๒.๒.๑ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง

[REDACTED] น้องชายของผู้ร้องที่ ๒ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ให้ข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการลงพื้นที่เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๖ และผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ให้ข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการลงพื้นที่เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ สรุปได้ว่า

๑) ในวันเกิดเหตุท่อส่งก๊าซธรรมชาติแตกรั่วจนเกิดเพลิงไหม้ (วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓) ผู้ร้องที่ ๒ ถูกส่งตัวไปรักษาที่โรงพยาบาล [REDACTED] จนถึงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ แพทย์ได้ออกใบรับรองแพทย์ระบุว่า “มีบาดแผลผิวหนังไฟลวกชั้นที่ ๒ ประมาณร้อยละ ๕” จากนั้นได้ย้ายไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลศิริราช ปิยมหาราชการุณย์ เนื่องจากบาดแผลไม่ดีขึ้น จนถึงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๔ หลังจากนั้น ผู้ร้องที่ ๒ ยังต้องไปรักษาติดตามอาการเป็นระยะอีก ๔ ครั้ง ครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๔

๒) ผู้ร้องที่ ๓ ถูกส่งตัวไปรักษาที่โรงพยาบาลพุทธโสธร เพียง ๑ คืน เนื่องจากไม่มีญาติดูแล และได้ย้ายไปรักษาที่โรงพยาบาล [REDACTED] ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ตุลาคม-๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ แพทย์ได้ออกใบรับรองแพทย์ระบุว่า “มีบาดแผลผิวหนังไฟลวกชั้นที่ ๒ ประมาณร้อยละ ๑๒” จากนั้นได้ย้ายไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลศิริราช ปิยมหาราชการุณย์ พร้อมกับผู้ร้องที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๔ แพทย์นัดติดตามอาการอีก ๘ ครั้ง หลังจากติดตามอาการครบกำหนดแล้วปรากฏว่า บริเวณข้อพับขาด้านหลังยังมีแผลนูนทำให้ไม่สามารถงอขาได้ แพทย์จึงนัดผ่าตัดเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔ จากนั้นแผลดีขึ้นสามารถงอขาได้ ต่อมามีอาการคัน บวม และแดงที่แผล จึงไปพบแพทย์ผิวหนังที่โรงพยาบาลศิริราชฯ ซึ่งได้รับแจ้งว่าสามารถฉายแสงเพื่อรักษาได้ ๕ ครั้ง ครั้งละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท รักษาครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

/แต่หลังจาก...

แต่หลังจากการฉายแสงครั้งที่ ๔ แผลเกิดอาการปริแตก และเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๕ ได้ฉายแสงครั้งที่ ๕ แต่อาการไม่ดีขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องรักษาตัวต่อไปอีก

๓) ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ได้เจรจาเรียกค่าใช้จ่ายที่ต้องรักษาตัวต่อไปกับผู้ร้องที่ ๑ ซึ่งยินยอมจ่ายค่าศัลยกรรมแผลบวมรุนแรงแบบเหมาจ่ายให้แก่ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ กำหนดจ่ายเงินในวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ แต่เลื่อนนัดมาโดยตลอด ทั้งนี้หลังจากที่ผู้ร้องทั้งสามได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ร้องที่ ๑ ได้จ่ายเงินให้ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖

๔) ผู้ร้องที่ ๑ โดยบริษัทผู้รับประกันภัย ได้รับผิดชอบค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นทั้งหมด และได้จ่ายเงินเพื่อเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องที่ ๒ ตามบันทึกข้อตกลงในการชำระค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติม (กรณีความเสียหายต่อร่างกาย) และบันทึกข้อตกลงในการชำระค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติม (กรณีความเสียหายต่อทรัพย์สิน) ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖ รวมทั้งสิ้น ๑,๗๘๑,๙๑๑.๕๕ บาท และให้แก่ผู้ร้องที่ ๓ ตามบันทึกข้อตกลงในการชำระค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติม (กรณีความเสียหายต่อร่างกาย) ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖ รวมทั้งสิ้น ๕,๔๐๕,๘๓๓.๔๑ บาท ดังนี้

ที่	รายการ	ผู้ร้องที่ ๒ (วันที่ได้รับเงิน)	ผู้ร้องที่ ๓ (วันที่ได้รับเงิน)
๑	เงินช่วยเหลือผู้บาดเจ็บและผู้ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ท่อส่งก๊าซธรรมชาติแตกรั่วจนเกิดเพลิงไหม้ ประเภทผู้บาดเจ็บที่จำเป็นต้องนอนรักษาตัวในโรงพยาบาล (IPD)	๒๐๐,๐๐๐ บาท (๒๒ มกราคม ๒๕๖๔)	๒๐๐,๐๐๐ บาท (๒๒ มกราคม ๒๕๖๔)
๒	ค่าขาดรายได้ ค่าพยาบาล ค่าจ้างคนเฝ้าไข้ และค่าเดินทาง	๓๓๑,๖๓๔ บาท (๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔)	๑๖๙,๘๗๗.๗๑ บาท (๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔)
๓	ค่ารักษาพยาบาล รวมการติดตามอาการและการศัลยกรรมแผล	๑,๐๖๓,๐๐๓ บาท (๖ มกราคม ๒๕๖๖)	๕,๐๓๕,๙๕๕.๗๐ บาท (๖ มกราคม ๒๕๖๖)
๔	ค่าเสียหายต่อทรัพย์สิน	๑๘๗,๒๗๔.๕๕ บาท (๖ มกราคม ๒๕๖๖)	ไม่มีทรัพย์สินเสียหาย
รวม		๑,๗๘๑,๙๑๑.๕๕ บาท	๕,๔๐๕,๘๓๓.๔๑ บาท

/๕) ผู้ร้องที่ ๒...

๕) ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ได้ตกลงยุติเรื่องทั้งทางแพ่งและทางอาญา ตามบันทึกข้อตกลงข้างต้น และเห็นว่าจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ จ่ายให้ทั้งหมดนั้นเพียงพอแล้ว ยกเว้นเงินช่วยเหลือในรายการที่ ๑ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ เห็นว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินช่วยเหลือดังกล่าวไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม เนื่องจากผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ นอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลเป็นระยะเวลามากกว่า ๒๐ วัน เมื่อพิจารณาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๗ (๘)^๒ การเจ็บป่วยด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่า ๒๐ วันถือเป็นอันตรายสาหัส ดังนั้น จึงควรได้รับการเยียวยาในฐานะผู้บาดเจ็บสาหัสเป็นเงินรายละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้โต้แย้งกรณีดังกล่าวไปยังผู้ถูกร้องที่ ๑ แล้ว แต่ไม่มีความคืบหน้า

๖) ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ได้รับเงินเยียวยารายละ ๓๐,๐๐๐ บาท จากผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับบริจาคและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๗) ผู้ร้องที่ ๒ ยังคงมีปัญหาแขนอ่อนแรงเมื่อใช้ยกของบ้าง แต่สามารถงอหรือยืดแขนได้สุดตามปกติ มีปัญหาการขับถ่ายน็ดเนื่องจากกล้ามเนื้ออ่อนแรงในบางขณะ นอกจากนี้การรักษาตัวยังส่งผลกระทบต่องาน เนื่องจากเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง ทำให้คนงานจำนวนมากที่อยู่ในความดูแลไปทำงานที่อื่น

๘) ผู้ร้องที่ ๓ เป็น [REDACTED] สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสำโรง อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ไม่สามารถดำรงชีวิตได้ตามปกติ เช่น เมื่อต้องลงพื้นที่พบประชาชน หากมีเหงื่อออกจะเกิดอาการคันบริเวณแผล และไม่สามารถเดินได้ตามปกติ ขายังมีรอยแผลเป็นซึ่งเห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้ แม้จะลงพื้นที่ได้แต่ไม่สามารถทำงานหนักได้เหมือนก่อน

/๒.๒.๒ ข้อเท็จจริง...

^๒ มาตรา ๒๙๗ ผู้ใดกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย จนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำร้ายรับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี

อันตรายสาหัสนั้น คือ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๘) ทพพลภาพ หรือป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่ายี่สิบวัน หรือจนประกอบกรณีกิจตามปกติ ไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน

๒.๒.๒ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ถูกร้อง

๑) ผู้ถูกร้องที่ ๑

๑.๑) การพิจารณาช่วยเหลือผู้บาดเจ็บและผู้ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ทอสงก้าชธรรมชาติแตกร้าจนเกิดเพลิงไหม้ ได้คำนึงถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นตามข้อเท็จจริงของบาดแผลไฟไหม้ โดยอาศัยหลักเกณฑ์การประเมินบาดแผลไฟไหม้และแนวทางการรักษาจากราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทย แบ่งระดับการบาดเจ็บเป็น ๔ กลุ่ม และได้จ่ายเงินโดยไม่ต้องรอพิสูจน์ผ่านกระบวนการทางศาล ดังนี้

ที่	ระดับการบาดเจ็บ	จำนวนเงินต่อราย (บาท)
๑	ผู้เสียชีวิต (จ่ายให้กับทายาทโดยชอบด้วยกฎหมาย)	๕,๐๐๐,๐๐๐
๒	ผู้บาดเจ็บอาการสาหัสที่จำเป็นต้องรักษาตัวในห้อง ICU	๕๐๐,๐๐๐
๓	ผู้บาดเจ็บที่จำเป็นต้องนอนรักษาตัวในโรงพยาบาล (IPD)	๒๐๐,๐๐๐
๔	ผู้บาดเจ็บที่ไม่ได้นอนรักษาตัวในโรงพยาบาล (OPD)	๕๐,๐๐๐

การขอรับเงินช่วยเหลือเยียวยาข้างต้น จะต้องมืหลักฐานที่ประกอบด้วยใบรับรองแพทย์ระบุสาเหตุอาการบาดเจ็บที่ชัดเจน และมีใบแจ้งลงบันทึกประจำวันจากพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเปรี้ง โดยไม่ตัดสิทธิของผู้ประสบภัยที่จะเรียกร้อง หรือได้รับค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายจากบุคคลอื่นใด หรือจากบริษัทผู้รับประกันภัยตามสิทธิอันพึงมีตามกฎหมาย เช่น ค่าขาดรายได้ ค่าทุพพลภาพ เป็นต้น ผู้ประสบภัยหลายรายได้รับเงินค่าชดเชยเพิ่มเติมจากบริษัทผู้รับประกันภัยของผู้ถูกร้องที่ ๑ ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว

๑.๒) การจ่ายเงินการเยียวยาให้แก่ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ตามข้อ ๑.๑) อยู่ภายใต้การรับทราบของผู้ถูกร้องที่ ๓ ซึ่งมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ เป็นประธานคณะทำงาน และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดสมุทรปราการเป็นคณะทำงาน โดยเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้รับทราบการจ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่ผู้ร้องที่ ๒ และเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้รับทราบการจ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่ผู้ร้องที่ ๓ ตามหลักเกณฑ์ผู้บาดเจ็บที่จำเป็นต้องนอนรักษาตัวในโรงพยาบาล (IPD) รายละเอียด ๒๐๐,๐๐๐ บาท และการลงนามบันทึกข้อตกลงรับเงินช่วยเหลือระหว่างผู้ถูกร้องที่ ๑ กับผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ เป็นไปตามรูปแบบบันทึกข้อตกลงที่ผ่านความเห็นชอบของอัยการจังหวัดสมุทรปราการ

๑.๓) ผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยบริษัทผู้รับประกันภัยได้รับเป็นเจ้าของไข้ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่ผ่านมาทั้งหมด

/๑.๔) เมื่อวันที่...

๑.๔) เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖ ผู้ร้องที่ ๒ ยินยอมรับค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติม กรณีความเสียหายต่อร่างกายรวมทั้งทรัพย์สิน และผู้ร้องที่ ๓ ยินยอมรับค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติม กรณีความเสียหายต่อร่างกาย โดยได้ลงนามในบันทึกข้อตกลงระหว่างผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ กับบริษัทผู้รับประกันภัยของผู้ถูกร้องที่ ๑

๑.๕) เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ยืนยันต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าพบหารือเกี่ยวกับการจ่ายเงินช่วยเหลือเยียวยาผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ว่า ได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ อย่างเหมาะสมและครบถ้วนแล้ว และยืนยันตามรายงานการประชุมของผู้ถูกร้องที่ ๓ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ซึ่งที่ประชุมมีความเห็นว่า การชดเชยค่าขาดรายได้ในช่วงเวลาตามหลักฐานที่ได้รับ มีความสมเหตุสมผล และไม่อาจช่วยเหลือเพิ่มเติมให้กับผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ในระดับผู้ป่วยอาการสาหัสได้

๒) ผู้ถูกร้องที่ ๒ และที่ ๓ ได้มอบหมายให้ [REDACTED] หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสมุทรปราการ ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการลงพื้นที่เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ สรุปได้ว่า

๒.๑) ผู้ถูกร้องที่ ๓ เป็นคณะทำงานที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามคำสั่งที่ ๗๔๔๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ทำหน้าที่บูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงานในพื้นที่ อำนาจการและติดตามผลการให้ความช่วยเหลือ พันฟู เยียวยา ผู้ประสบความเดือดร้อน ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมถึงดำเนินการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่มีอำนาจสั่งการ กำหนดหลักเกณฑ์ หรือพิจารณาการจ่ายเงินค่าเยียวยาใด ๆ มีหน้าที่เพียงรับทราบรายงานของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ได้จ่ายเงินค่าเยียวยาแก่ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ และช่วยอำนาจการให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเท่านั้น และมีได้มีมติกำหนดจำนวนเงินเยียวยาให้แก่ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓

๒.๒) [REDACTED] ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจ่ายเงินของผู้ถูกร้องที่ ๑ เพื่อเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องที่ ๒ และ ที่ ๓ สอดคล้องกันกับข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้องในข้อ ๒.๒.๑ ข้อย่อย ๔)

๒.๓) ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ได้ร้องเรียนต่อผู้ถูกร้องที่ ๓ เพื่อให้พิจารณากรณีที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ จ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นในลักษณะที่มีไข้ผู้ได้รับบาดเจ็บอาการสาหัส ซึ่งในการประชุมของผู้ถูกร้องที่ ๓ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ พิจารณาแล้วเห็นว่าราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทยมีความเห็นว่า กลุ่มผู้บาดเจ็บอาการสาหัส หมายถึงผู้ได้รับบาดเจ็บแผลไฟไหม้ระดับที่ ๒ - ๓ ที่มีขนาดพื้นที่ผิวที่ได้รับบาดเจ็บมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ผิวร่างกาย^๓ เมื่อผู้ร้องที่ ๒ ได้รับบาดเจ็บแผลไฟไหม้ระดับที่ ๒ ขนาดพื้นที่ผิวที่ได้รับบาดเจ็บ...

^๓ ที่ถูกต้องคือร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่ผิวร่างกาย, สืบค้นจากเว็บไซต์ของราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทย <https://www.rcst.or.th/web-upload/filecenter/CPG/Burn.html>, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๗

บาดเจ็บประมาณร้อยละ ๕ และผู้ร้องที่ ๓ ได้รับบาดเจ็บแผลไฟไหม้ระดับที่ ๒ ขนาดพื้นที่ผิวที่ได้รับบาดเจ็บประมาณร้อยละ ๑๒ ตามใบรับรองแพทย์ของโรงพยาบาล [REDACTED] ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ จึงไม่เข้าข่ายกลุ่มผู้บาดเจ็บอาการสาหัส และไม่อาจช่วยเหลือเพิ่มเติมได้

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑) โรงพยาบาล [REDACTED]

ผู้ร้องที่ ๒ เข้ารับการรักษาระหว่างวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ รวม ๕๗ วัน ลักษณะบาดเจ็บแผลเป็นแผลไฟไหม้ระดับที่ ๑ - ๒ - ๓ บริเวณ หู คอ แขนซ้าย และแขนขวา รวมพื้นที่บาดเจ็บประมาณร้อยละ ๕ ของพื้นที่ผิวทั้งหมด ส่วนผู้ร้องที่ ๓ เข้ารักษาเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ รวม ๕๖ วัน ลักษณะเป็นแผลไฟไหม้ระดับที่ ๒ บริเวณขา ๒ ข้าง และแขนขวา รวมพื้นที่บาดเจ็บประมาณร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ผิวทั้งหมด ผู้ร้องที่ ๒ และ ที่ ๓ ไม่จำเป็นต้องนอนรักษาในห้อง ICU เนื่องจากพื้นที่ผิวที่ได้รับบาดเจ็บระดับที่ ๒ น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ตามหลักเกณฑ์ราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทย

๒) โรงพยาบาลบ้านโพธิ์

ผู้ร้องที่ ๓ เข้ารับการรักษาเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ แพทย์ตรวจพบบาดเจ็บแผลไฟไหม้ระดับที่ ๒ ที่ผิวหนังบริเวณขาทั้งสองข้าง แขนขวา และข้อศอกซ้าย ประเมินพื้นที่ของบาดเจ็บแผลไฟไหม้ระดับที่ ๒ คิดเป็นร้อยละ ๑๕ ของพื้นที่ผิวทั้งหมดของร่างกาย จัดอยู่ในกลุ่มที่ได้รับบาดเจ็บรุนแรงมากต้องรับไว้ในโรงพยาบาล

โรงพยาบาลบ้านโพธิ์ได้รักษาเบื้องต้นด้วยการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ทำแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อ ตรวจผลเลือดและสารคัดหลั่งทางห้องปฏิบัติการ เฝ้าระวังภาวะแทรกซ้อน และแพทย์ได้พิจารณาส่งต่อไปรักษาที่โรงพยาบาลพุทธโสธร เนื่องจากโรงพยาบาลบ้านโพธิ์เป็นโรงพยาบาลชุมชนขนาด ๓๐ เตียง ไม่มีแพทย์เฉพาะทางด้านศัลยกรรม และไม่มีห้องผ่าตัดและห้องควบคุมการติดเชื้อ หากรับผู้ป่วยไว้ในความดูแลอาจเกิดภาวะแทรกซ้อนและอาการไม่พึงประสงค์

๓) โรงพยาบาลพุทธโสธร

ผู้ร้องที่ ๓ เข้ารับการรักษาเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ แพทย์ตรวจพบบาดเจ็บแผลไฟไหม้อย่างน้อยระดับที่ ๒ ที่ผิวหนังบริเวณขาทั้งสองข้าง แขนขวา และข้อศอกซ้าย คิดเป็นพื้นที่ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ผิวทั้งหมด ซึ่งควรได้รับการดูแลรักษาในห้องผู้ป่วยเฉพาะทางไฟไหม้ น้ำร้อนลวก แต่โรงพยาบาลพุทธโสธรไม่มีหอผู้ป่วยเฉพาะทางไฟไหม้ น้ำร้อนลวก จึงรับเข้ารักษาในห้อง ICU ศัลยกรรม จนครบ ๒๔ ชั่วโมงแรก หลังจากนั้นผู้ป่วยขอย้ายไปโรงพยาบาล [REDACTED]

๑) ผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ได้อาศัยอำนาจใดในการแต่งตั้งผู้ถูกร้องที่ ๓ เป็นเพียงคำสั่งบริหารราชการทั่วไป มีอำนาจหน้าที่อำนาจการประสานงานให้ความช่วยเหลือเท่านั้น มติที่ประชุมจึงเป็นเพียงการรับทราบ

๒) การพิจารณาว่าผู้บาดเจ็บใดเป็นผู้บาดเจ็บสาหัส ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๗ (๓) และ (๔) นั้น จะพิสูจน์ได้ ๒ กรณี ได้แก่ (๑) จากความเห็นของแพทย์ว่า ผู้ป่วยควรที่จะพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลนานเท่าใด และ (๒) จากความเป็นจริงที่เกิดขึ้นว่า ผู้ป่วยนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลเป็นเวลากี่วัน และอาการของผู้ป่วยอยู่ในระดับใด

๓) กรณีผู้ถูกร้องที่ ๑ กำหนดค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายเป็นจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากเป็นผู้กระทำละเมิดแก่ผู้เสียหาย ความรับผิดชอบอยู่กับผู้ถูกร้องที่ ๑ แล้วตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดว่าต้องจ่ายตามความเป็นจริง การกำหนดเงินค่าเสียหายจำนวนดังกล่าว ถือเป็นเงินค่าเสียหายทางด้านจิตใจที่ไม่อาจคำนวณเป็นตัวเงินได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๕ และมาตรา ๔๔๖^๔ ซึ่งมีได้กำหนดเกณฑ์ไว้ ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงกำหนดขึ้นเองฝ่ายเดียวได้ และไม่ผูกพันกับประมวลกฎหมายอาญา

๔) การที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ และที่ ๓ ตกลงลงนามในหนังสือสัญญาประนีประนอมยอมความกับผู้ถูกร้องที่ ๑ นั้น ผลทางกฎหมายย่อมเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๕๐ มาตรา ๘๕๑ และมาตรา ๘๕๒^๕ กล่าวคือ ทำให้การเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้ยอมสละนั้นสิ้นไป แต่ละฝ่ายจะได้สิทธิตามที่แสดงในหนังสือสัญญาดังกล่าว ไม่สามารถไปบังคับกันในข้อพิพาทเดิมได้ แต่หากไม่มีการตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความ หรือผู้เสียหายพิสูจน์ได้ว่าสัญญานั้นเป็นโมฆียะ

/อันเกิดจาก...

^๔ มาตรา ๔๔๕ ในกรณีทำให้เขาถึงตาย หรือให้เสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยก็ดี ในกรณีทำให้เขาเสียเสรีภาพก็ดี ถ้าผู้ต้องเสียหายมีความผูกพันตามกฎหมายจะต้องทำการงานให้เป็นคุณแก่บุคคลภายนอกในครัวเรือน หรืออุตสาหกรรมของบุคคลภายนอกนั้นไซ้ ท่านว่าบุคคลผู้จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเพื่อที่เขาต้องขาดแรงงานอันนั้นไปด้วย

มาตรา ๔๔๖ ในกรณีทำให้เขาเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยก็ดี ในกรณีทำให้เขาเสียเสรีภาพก็ดี ผู้ต้องเสียหายจะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความที่เสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินด้วยอีกก็ได้ สิทธิเรียกร้องอันนี้ไม่โอนกันได้ และไม่ตกสืบไปถึงทายาท เว้นแต่สิทธินั้นจะได้รับสภาพกันไว้โดยสัญญาหรือได้เริ่มฟ้องคดีตามสิทธินั้นแล้ว

อนึ่ง หญิงที่ต้องเสียหายเพราะผู้ใดทำผิดอาญาเป็นทุณษีธรรมแก่ตนก็ย่อมมีสิทธิเรียกร้องทำนองเดียวกันนี้

^๕ มาตรา ๘๕๐ อันว่าประนีประนอมยอมความนั้น คือสัญญาซึ่งผู้เป็นคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายระงับข้อพิพาทอันใดอันหนึ่งซึ่งมีอยู่หรือจะมีขึ้นนั้นให้เสร็จไปด้วยต่างยอมผ่อนผันให้แก่กัน

มาตรา ๘๕๑ อันสัญญาประนีประนอมยอมความนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ หรือลายมือชื่อตัวแทนของฝ่ายนั้นเป็นสำคัญ ท่านว่าจะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่

มาตรา ๘๕๒ ผลของสัญญาประนีประนอมยอมความนั้น ย่อมทำให้การเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้ยอมสละนั้นระงับสิ้นไป และทำให้แต่ละฝ่ายได้สิทธิตามที่แสดงในสัญญานั้นว่าเป็นของตน

อันเกิดจากการแสดงเจตนาของคู่สัญญาบกพร่อง กล่าวคือ ทำโดยไม่สมัครใจ การสำคัญผิดในสาระสำคัญ ถูกกลั่นแกล้ง ถูกข่มขู่ เป็นต้น ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ มีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้นได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๘^๖

๓. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรณีตามคำร้องมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องทั้งสามได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ กรณีการกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาช่วยเหลือผู้บาดเจ็บและได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ก่อสังหารกรรมชาติแต่กรั้วจนเกิดเพลิงไหม้โดยไม่เป็นธรรมหรือไม่ โดยมีข้อพิจารณาดังนี้

๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง^๗ ได้บัญญัติไว้ว่าบุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายและกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights : ICCPR) ข้อ ๙^๘ ได้รับรองให้ทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพและความปลอดภัยของร่างกาย บุคคลจะถูกกลั่นแกล้งเสรีภาพของตนมิได้ นอกจากนี้ หลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UN Guiding Principles on Business and Human Rights) หรือหลักการ UNGPs กำหนดหน้าที่ของภาครัฐและความรับผิดชอบของภาคธุรกิจในการเคารพสิทธิมนุษยชน ประกอบไปด้วยเสาหลัก ๓ ประการ คือ (๑) การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (protect) (๒) การเคารพสิทธิมนุษยชน (respect) และ (๓) การเยียวยา (remedy)^๙

/๓.๒ ข้อเท็จจริง...

^๖ มาตรา ๔๓๘ ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด

อนึ่ง ค่าสินไหมทดแทนนั้น ได้แก่การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันได้ก่อขึ้นนั้นด้วย

^๗ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๘ ข้อ ๙

๑. บุคคลทุกคนมีสิทธิในเสรีภาพและความปลอดภัยของร่างกาย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๙ ในปี ค.ศ. ๒๐๑๑ องค์การสหประชาชาติได้รับรอง “หลักการชี้แนะว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน” (UN Guiding Principle on Business and Human Rights : UNGPs) ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมถึงหน้าที่ของภาครัฐและความรับผิดชอบของภาคธุรกิจในการเคารพสิทธิมนุษยชน โดยประกอบไปด้วยเสาหลัก ๓ ประการ คือ

(๑) การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (protect) หมายถึงหน้าที่ของรัฐที่จะคุ้มครองมิให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยภาคธุรกิจ รวมถึงรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ

๓.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบรับฟังได้ว่า

๓.๒.๑ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ได้เกิดเหตุการณ์ท่อน้ำทิ้งก๊าซธรรมชาติของผู้ร้องที่ ๑ ในพื้นที่ตำบลเปรี้ง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ แตกรั่วจนเกิดเพลิงไหม้ ทำให้ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ได้รับความบาดเจ็บมีแผลไฟไหม้และถูกส่งตัวไปรับการรักษายังโรงพยาบาลหลายแห่ง ผู้ร้องที่ ๑ ได้รับความเสียหายค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยผู้ร้องที่ ๒ มีบาดแผลผิวหนังไฟไหม้ระดับที่ ๒ ประมาณร้อยละ ๕ ของพื้นที่ผิวทั้งหมดของร่างกาย ส่วนผู้ร้องที่ ๓ มีบาดแผลผิวหนังไฟไหม้ระดับที่ ๒ ประมาณร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ผิวทั้งหมดของร่างกาย ตามใบรับรองแพทย์ที่ออกโดยแพทย์ของโรงพยาบาล ██████████ ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๓

๓.๒.๒ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๔ ผู้ร้องที่ ๑ ได้จ่ายเงินเยียวยาเบื้องต้นให้แก่ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ รายละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ผ่านกระบวนการทางศาล ตามหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเพื่อช่วยเหลือผู้บาดเจ็บและผู้ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ท่อน้ำทิ้งก๊าซธรรมชาติแตกรั่วจนเกิดเพลิงไหม้ ซึ่งผู้ร้องที่ ๑ ได้กำหนดขึ้นเองตามลักษณะความเสียหาย แบ่งเป็น ๔ กลุ่ม โดยอาศัยหลักการประเมินบาดแผลไฟไหม้และแนวทางการรักษาของราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ มีบาดแผลไฟไหม้ระดับที่ ๒ มีขนาดพื้นที่ผิวที่ได้รับบาดเจ็บไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่ผิวร่างกาย จึงจัดเป็นผู้บาดเจ็บที่จำเป็นต้องนอนรักษาตัวในโรงพยาบาล (IPD) หรือผู้บาดเจ็บกลุ่มที่ ๓ นอกจากนี้ ผู้ร้องที่ ๑ ยังได้จ่ายเงินเพื่อเยียวยาความเสียหายต่อร่างกายและทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง เช่น ค่าขาดรายได้ ค่าพยาบาล ค่าจ้างคนเฝ้าไข้ และค่าเดินทางในระหว่างการรักษาตัว ค่ารักษาพยาบาล รวมการติดตามอาการและการศัลยกรรมแผล เป็นต้น ให้แก่ผู้ร้องที่ ๒ รวมทั้งสิ้น ๑,๗๘๑,๙๑๑.๕๕ บาท และผู้ร้องที่ ๓ รวมทั้งสิ้น ๕,๔๐๕,๘๓๓.๔๑ บาท ตามบันทึกข้อตกลงในการชำระค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติม ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๖ ซึ่งผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ได้ตกลงยุติเรื่องทั้งทางแพ่งและทางอาญา และเห็นว่าจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลที่ผู้ร้องที่ ๑ จ่ายให้ทั้งหมดเพียงพอแล้ว ทั้งนี้ ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ยังได้รับเงินรายละ ๓๐,๐๐๐ บาท จากกองทุนเงิน

/ช่วยเหลือผู้...

(๒) การเคารพสิทธิมนุษยชน (respect) หมายถึง ความรับผิดชอบของภาคธุรกิจที่จะเคารพสิทธิมนุษยชน โดยหลีกเลี่ยงการกระทำที่ละเมิดหรือมีส่วนร่วมในการสร้างผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชน

(๓) การเยียวยา (remedy) หมายถึง การที่ผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจสามารถเข้าถึงการแก้ไขเยียวยา ฟันฟู ที่มีประสิทธิภาพทั้งกลไกตามกระบวนการยุติธรรมและอื่น ๆ

ทั้งนี้ ในส่วนของความรับผิดชอบของภาคธุรกิจในการเคารพสิทธิมนุษยชนมีหลักการดำเนินการ ได้แก่ การมีคำประกาศนโยบายด้านสิทธิมนุษยชนว่า บุคลากรในองค์กร คู่ค้า และฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชน การจัดให้มีกระบวนการตรวจสอบสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้านที่ระบุความเสี่ยง การป้องกัน และการบรรเทาผลกระทบ และกำหนดหน่วยรับผิดชอบเมื่อเกิดผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน และการมีกระบวนการเยียวยาเมื่อเกิดผลกระทบจากการกระทำหรือมีส่วนร่วมในการกระทำที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ ภาครัฐและภาคธุรกิจมีหน้าที่ในการจัดให้มีกลไกการเยียวยาที่รวดเร็วและเป็นธรรม

ช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับบริจาคและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓.๒.๓ แต่หลังจากนั้น ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ เห็นว่า การจ่ายเงินเยียวยาเบื้องต้นของผู้ร้องที่ ๑ ไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม เนื่องจากผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ได้เข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลนานเกินกว่า ๒๐ วัน จึงต้องถือว่าได้รับอันตรายสาหัส ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๗ (๘) ที่บัญญัติให้การป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่า ๒๐ วัน ถือว่าเป็นอันตรายสาหัส ซึ่งเมื่อเทียบกับหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเยียวยาเบื้องต้นของผู้ร้องที่ ๑ แล้ว ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ต้องจัดอยู่ในกลุ่มที่ ๒ เป็นผู้บาดเจ็บอาการสาหัสที่จำเป็นต้องรักษาตัวในห้อง ICU และได้รับเงินรายละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท

๓.๒.๔ ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ได้โต้แย้งกรณีข้างต้นไปยังผู้ร้องที่ ๑ แต่ไม่มีความคืบหน้า และเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ร้องที่ ๓ ซึ่งเป็นคณะทำงานที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นโดยผู้ร้องที่ ๒ ให้ทำหน้าที่บูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงานในพื้นที่ อำนาจการและติดตามผลการให้ความช่วยเหลือ พันฟู เยียวยา ผู้ประสบความเดือดร้อน ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ได้พิจารณากรณีดังกล่าวแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ได้รับบาดเจ็บแผลไฟไหม้ระดับที่ ๒ ขนาดพื้นที่ผิวที่ได้รับบาดเจ็บไม่ถึงร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่ผิวร่างกาย จึงไม่จัดเป็นกลุ่มผู้บาดเจ็บอาการสาหัส ตามแนวทางของราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทย และไม่อาจช่วยเหลือเพิ่มเติมได้

๓.๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า

๓.๓.๑ หลักเกณฑ์การพิจารณาช่วยเหลือผู้บาดเจ็บและผู้ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ทอสงัก้าชธรรมชาติแตกร้าวจนเกิดเพลิงไหม้ของผู้ร้องที่ ๑ ที่กำหนดจำนวนเงินช่วยเหลือแบ่งตามระดับของการบาดเจ็บเป็น ๔ กลุ่ม เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การเยียวยาความเสียหายด้านจิตใจซึ่งเป็นความเสียหายอย่างอื่นที่มีใช้ตัวเงิน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๖ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ผ่านกระบวนการทางศาล ซึ่งผู้บาดเจ็บอาการสาหัสที่จำเป็นต้องรักษาตัวในห้อง ICU จะได้รับเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หมายถึง ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บแผลไฟไหม้ระดับที่ ๒ - ๓ ที่มีขนาดของแผลมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่ผิวร่างกาย ตามหลักเกณฑ์ของราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทยซึ่งจัดทำโดยแพทย์ผู้ที่มีวิชาชีพเฉพาะด้านการรักษาแผลไฟไหม้และสมานแผล

๓.๓.๒ ดังนั้น เมื่อใบรับรองแพทย์ของโรงพยาบาล [REDACTED] ระบุว่า ผู้ร้องที่ ๒ ได้รับบาดเจ็บแผลไฟไหม้ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ประมาณร้อยละ ๕ ของพื้นที่ผิวร่างกาย และผู้ร้องที่ ๓ ได้รับบาดเจ็บแผลไฟไหม้ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ประมาณร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ผิวร่างกาย จึงไม่จัดอยู่ในกลุ่มผู้บาดเจ็บอาการสาหัสที่จะได้รับเงินช่วยเหลือ ๕๐๐,๐๐๐ บาท จากผู้ร้องที่ ๑

๓.๓.๓ ส่วนที่ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ เห็นว่า ได้นอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลนานเกินกว่า ๒๐ วัน ซึ่งถือเป็นอันตรายสาหัส ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๗ (๘) และควรจัดอยู่ในกลุ่มผู้บาดเจ็บอาการสาหัส ตามหลักเกณฑ์ของผู้ร้องที่ ๑ นั้น เป็นแนวทางที่ไม่อาจนำไปเปรียบเทียบกันได้ เนื่องจากหลักเกณฑ์ของผู้ร้องที่ ๑ เป็นการกำหนดเงินค่าเยียวยาความเสียหาย

ในทางแพ่งซึ่งไม่ผูกพันกับประมวลกฎหมายอาญา ประกอบกับเป็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยพิจารณาจากระดับการบาดเจ็บจากแผลไฟไหม้ อันเป็นคนละกรณีกับระยะเวลาการนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล

๓.๓.๔ เมื่อกรณีข้างต้นเป็นข้อพิพาทในทางแพ่ง หากผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ เห็นว่าการตกลงรับเงินจากผู้ถูกร้องที่ ๑ รายละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ตามหลักเกณฑ์การพิจารณาช่วยเหลือผู้บาดเจ็บและผู้ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ท่อบ่งก๊าซธรรมชาติแตกรั่วจนเกิดเพลิงไหม้ เป็นไปโดยที่ตนไม่สมัครใจ หรือสำคัญผิดในสาระสำคัญ เป็นต้น ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ ย่อมมีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้นได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า เหตุการณ์ความเสียหายและการบาดเจ็บของผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ เป็นเรื่องที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคล รวมทั้งเป็นเรื่องที่ภาครัฐและภาคธุรกิจจะต้องมีความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจโดยเคารพสิทธิมนุษยชนด้วย แต่เมื่อกรณีตามคำร้อง ผู้ถูกร้องทั้งสามได้ดำเนินการเพื่อรับผิดชอบและให้ความช่วยเหลือเยียวยาผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ จนเป็นที่พอใจและได้ทำบันทึกข้อตกลงกับผู้ถูกร้องที่ ๑ ตกลงยุติเรื่องทั้งทางแพ่งและทางอาญาแล้ว จึงเป็นการที่แต่ละฝ่ายจะได้สิทธิตามที่ได้ตกลงกันในสัญญานั้น ซึ่งหากมีข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาดังกล่าว ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ จะต้องใช้สิทธิตามกระบวนการของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีอาจใช้หน้าที่และอำนาจวินิจฉัยข้อพิพาทดังกล่าวได้

๔. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๔/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๗ จึงมีมติว่า กรณีตามคำร้องเป็นเรื่องที่ผู้ร้องที่ ๒ และที่ ๓ จะต้องใช้สิทธิทางศาล ตามกระบวนการของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอาจใช้หน้าที่และอำนาจวินิจฉัยประเด็นดังกล่าวได้

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์
นางปรีดา คงแป้น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี
นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์
นางสาวปิติกาญจน์ สิทธิเดช
นายวสันต์ ภัยหลีกลี้
นางสาวสุภัทรา นาคะผิว

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

